

[Poulsgaard]

hr. Botha, jo begyndt på, men vi kan selvfølgelig godt blive ved med at diskutere det.

Jeg synes også, der er noget andet af det, udenrigsministeren sagde, der er interessant. Udenrigsministeren sagde: vi er gået videre end de andre nordiske lande. Selv det røde Sverige er ikke gået så langt, men det er igen det: når socialdemokratiet er i opposition, fører man en anden politik, end man gjorde, da man havde regeringen. Jeg ved da godt, at udenrigsministeren er nødt til at følge folketingets flertal; gør han ikke det, får han jo en forfærdelig ballade, og jeg vil da heller ikke tilråde udenrigsministeren at gå imod folketingets flertal, men han kunne måske godt moderere sig lidt. Når han tænker på, hvad en socialistisk udenrigsminister i Sverige gør, behøver han måske ikke at være helt så ivrig i tjenesten, som han er i denne forsamling.

Jeg står her med et skrift, som jeg vil opfordre samtlige folketingsmedlemmer til at læse, selv om man får meget læsestof herinde. Det hedder »Det nye Afrika«. Journalisterne fra pressen, Danmarks Radio, eller hvor de nu er, har formået at bilde befolkningen en hel masse sludder ind om Sydafrika, men jeg vil næsten vædde min gamle hat på, at man ikke har citeret fra dette blad, for her står sandheden om Sydafrika. Jeg har selv været i Sydafrika flere gange, og jeg har for snart mange år siden sagt fra denne talerstol, at jeg ikke var glad for den raceadskillelse, der var; jeg kunne ikke lide, at der stod »blacks only« og »whites only«, men det har jo ændret sig betydeligt dernede.

Men det, jeg kan lide i Sydafrika, og som man glemmer, er, at det er det sted, hvor den sorte mand lider mindst. Jeg vil vove den påstand, at levevilkårene for den sorte mand er betydelig bedre i Sydafrika, end de er i en lang række af de socialistiske lande, de røde partier mener vi skal støtte med rigelige pengegaver, og hvad ved jeg. Det er simpelt hen beskæmmende, at det kan lykkes at bilde et helt land så meget vrøvl ind, som der er sagt om Sydafrika. Selvfølgelig er forholdene ikke perfekte i Sydafrika – det er der ikke én der har påstået – men de er heller ikke så slemme, som de røde partier vil gøre dem til. Hvorfor tager de mon ikke fat på Polen i stedet for, så kunne man måske have en gavnlig indflydelse. Jeg siger velbekomme.

Maisted (FD):

Det er ganske indlysende, at borgere i et demokratisk samfund ingen sympati har for et styre som det, vi oplever i Sydafrika. Men problemet er ikke, om Danmark kan lide et bestemt politisk styre; det er, om vi er tvunget til at anerkende den regering, der reelt har magten, og problemet rækker jo langt ud over problemstillingen i Sydafrika, som man nu har fokuseret på fra de socialistiske partiers side. Jeg mener, argumentationen er falsk, for så sent som da vi havde problemer med handelsrestriktioner over for Polen, var det de samme partier, som modsatte sig økonomiske indgreb over for Polen med den argumentation, at økonomiske indgreb ville komme til at skade det undertrykte folk. Selvfølgelig må den samme argumentation gælde for Sydafrika, og hvis vi i det danske folketing skal have forespørgsler, hver gang der er et styre, vi ikke ønsker at støtte på den ene eller den anden måde, og som vi ønsker at føre restriktionspolitik over for, så får vi meget at gøre.

I de afrikanske lande har vi jo set, at stater, som skulle have fået deres frihed, har udviklet sig til rendyrkede diktaturstater af værste skuffe, med økonomisk kaos, undertrykkelse og myrderier af befolkningen. Et-partisystemer har været fremherskende for disse stater i Afrika. Det vil sige, at de samme partier, som nu stiller denne forespørgsel, skulle stille en tilsvarende forespørgsel. Jeg har nævnt Østlandene. Hvis man virkelig forestillede sig, at et lille land som Danmark ville begynde at føre restriktionspolitik og handelsboykot over for Østlandene, fordi man derovre skal være rød – og hvis man ikke er rød, så bliver man undertrykt og forfulgt, som vi har set det i samtlige Øststatslande – så fik vi også rigeligt at gøre. Det vil altså sige, at vi står over for en ganske uløselig opgave, men vi kan selvfølgelig ønske os, at samtlige stater i verden ville have det samme forhold, som de fleste partier herinde har til demokrati.

En anden grund til, at jeg selvfølgelig ikke kan stemme for et dagsordensforslag, der er fremsat af et parti som venstresocialisterne, er, at de over for den danske befolkning har tilkendegivet, at de, såfremt de fik magten i dette land, ville inddrage de borgerlige rettigheder for modstandere, og man kunne føre-